

VEIKLOS ATNAUJINIMAS

TRAGIŠKAJĄ BIRŽELĮ PRISIMENANT

Birželis yra gražus vasaros mėnuo. Lietuvius, bet kur pasaulyje gyvenančius, ir visus pabaltiečius jis nukrečia šiurpu. Prisiminimai tų tragiškų dienų tiek prieš keturiasdešimt, tiek prieš trisdešimt devynių metų yra palikę tokias žaizdas tautoje ir pavienių žmonių širdyse, kad jų nei istorija, nei gyvenimo pasikeitimai ištrinti negali. Prieš keturiasdešimt dvejų metų birželių praradimas laisvės, prieš trisdešimt devynių metų masiniai trėmimai yra įsispaudę tautos sąmonėje kaip juodžiausias istorijos laikotarpis, kurį ir tegalima pavadinti tikrai Juodoju, Tragiškuoju ar Baisiuoju Birželiu, nors šie visi vardai dar yra persilpni išreikšti toms siaubingoms dienoms, kurias išgyveno tauta, paskiros šeimos ir pavieniai asmenys už savo tikėjimą ir tautiškumą.

Tas Tragiškasis Birželis prasidėjo kai Hitlerio – Stalino suokalbiu Pabaltijo tautos buvo perkamos ir parduodamos, kai Lenkija, dalis Suomijos ir Rumunijos buvo pasidalintos.

Ruošiantis Tragiškojo Birželio minėjimams, neužtenka grįžti tik prie bolševikinės okupacijos ir didžiųjų trėmimų. Reikia priminti pasauliui ir to niekšiško suokalbio išdavus, kuriose sunaikinti milijonai žmonių, pavergtos dešimtys tautų, trėmimais, koncentracijos stovyklomis, psichiatrinėmis ligoninėmis ir nuolatiniais persekiojimais iki šiol taip pat naikinami milijonai.

Ar laisvosios tautos ir valstybės turi užsimerkti prieš šį tarptautinį nusikaltimą žmoniškumui? Tai priklauso ne tik nuo paskirų valstybių, kurios mėgina istoriją palikti tik istorikams, bet ir nuo tų liudininkų, kurie patys ar jų vaikai, nors svetur išaugę, yra įsipareigoję ginti laisvę, žmoniškumą. Žmogaus teises ir pavergtųjų likimą.

Komunistinė propaganda savo garsia kalbiškumu ir mėginimu užimti kuo daugiau komunikacijos priemonių jau bent dalinai yra užslopinusi padarytų ir daromų skriaudų prisiminimą. Laisvieji pavergtųjų atstovai prieš šią propagandą turi pastatyti tiesos žodį, žmoniškumo reikalavimus, laisvo žmogaus ir savo tautų siekimus.

Kiekvienas savo aplinkoje ir savo sąlygose turi skelbti neteisę, kuri yra daroma komunistinių tironų ir kurių tyloomis praleidžia laisvieji, susirūpinę tik savo laikiniais reikalais.

Tikinčiųjų gausiai lankomas Kryžių kalnas okupuotoje Lietuvoje. Nuo-traukoje — saugumiečių persekiojama DALIA TAMUTYTĖ, atleista iš visų tarnybų dėl religinių savo įsitikinimų, niekur nepriimama į darbą

Reikia džiaugtis, kad okupacija dar nėra pripažinta teisėtu veikimu. Bet kai politinėje veikloje mėginama užmaršty paskandinti Pabaltijo ir kitų tautų okupacijos faktą, nutylėti persekiojimus, trėmimus ir žmogaus nužmoginimą pavergtuose kraštuose, tai Tragiškasis Birželis iš naujo žadina veiklai. Čia ir yra didžioji dirva, kurioje gyvieji mirusių ir gyvų pavergtųjų atstovai turi pasireikšti, nors ir partizaniškai, nors ir tik savo vietovėse, nors ir tik vietinėje spaudoje. O ji turi ne mažiau įtakos, negu didžioji komercinė spauda, užmirštanti viską, kas nėra sava. Laisvųjų liudininkų kelias — žodis ir riksmas pasaulio sąžinei budinti.

Birželis negali likti tik ašarų slėniu. Jis toks buvo prieš keturiasdešimt metų ir kelerius metus po antrosios bolševikų okupacijos. Birželis dabar turi būti kovos, riksmo, sąžinės budinimo mėnuo. Jeigu mūsų žodis ne garsus, turime jungtis su kitų pavergtųjų balsais. Jeigu mūsų kumštis per silpnas, turime jį kartu su kitais sugniaužti taip kietai, kad jis pasidarytų kūju, prakalančiu abejingumą, užmiršimą ir nesidomėjimą svetimomis kančiomis bei komunistų persekio-

jimais. Neužtenka tik "okupacijos nepripažinimo", neužtenka tik "leidimo" apsispręsti. Komunistų pavergtosios tautos seniai buvo apsisprendusios, seniai turėjo savo tautinę savisąmonę. Šiandien reikia laisvųjų aiškaus pasisakymo už pavergtųjų išlaisvinimą.

Ne malonės prašymas, o teisingumo šaukimasis yra Tragiškojo Birželio pagrindinė prasmė. Mes esame laisvės liudininkai ir šiandien turime pasauliui laisvės vertę ir atsakingumą už laisvę rodyti visomis pastangomis.

Gerai, kad ruošiami minėjimai ir gedulo dienos. Mirusieji mums rūpi, nes jie yra mūsų broliai. Svetimiesiems jie tėra tik praėjusio karo statistika. Gerai, kad skelbiama maldos diena, nes Dievas veikia žmonijos istorijoje. Bet tai neturi būti vienkartinis prisiminimas, o savo tarpe galingesnis susijungimas, kad pavergtųjų balsas visa jėga ir aiškiais reikalavimais būtų girdimas viešumoje. Pasaulio didžiūnai turi suprasti, kad laisvė yra nedaloma ir kiekviena tauta turi teisę į laisvę. Komunistinė prievarta šiandien turi būti parodyta visiems. Pavergtųjų tautų atstovų pareiga ir yra ją parodyti pasauliui.

Pr. Gr.

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 - Parque da Moóca - CEP 03124
São Paulo - Brasil Caixa Postal, 4421 - CEP 01000
Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 1500,00 Atskiro numerio kaina Cr\$. 30,00
Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 25 Dol. Į P. Ameriką oro paštu: 32 Dol.
Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 40 Dol. Į tolimus kraštus 50 Dol.
GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 4.000,00 Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 3.000,00
Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetražą po Cr\$ 150,00
Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako Rašiniai grąžinami tik autoriui prašant.
Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra.
Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.
Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti "Francesco Gavénas" vardu.

Iš Aušros Nr. 28

KURIUO KELIU?

(Žvilgsnis į Lietuvos dvasininkiją)

A U Š R A Nr. 28 (68)

Lietuva, 1981 m. rugsėjis

Artėja visai tautai nepaprastai svarbaus ir reikšmingo įvykio – Lietuvos krikšto 600 metų – jubiliejus. Daugiau nei pusę tūkstančio metų lietuvių tauta eina po Kristaus vėliava, žengia su visa Europa, naudoja Vakarų krikščioniškos kultūros vaisiais, dalyvauja šios kultūros kūrime.

Per šį laikotarpį tauta pergyveno daug linksmų ir liūdnu, šviesių ir tragiškų įvykių. Spindėjo garbės viršūnėse ir dejavo tamsiose neviltingos bedugnėse. Didžiavosi galinga valstybė ir nešė žeminantį svetimųjų jungą... Visai vingiavo istorijos kelias, įvykiai keitė įvykius, bet šviesiais ir sunkių nelaimių metais tautos sąžinė, jos dvasinių jėgų, jos ištvermės šaltinis buvo Lietuvos Katalikų Bažnyčia. Tautos džiaugsmas buvo jos džiaugsmu, tautos skausmas – jos skausmu. Ji su tauta ėjo į pergales ir į sunkius bandymus. Ji padėjo tautai šių pergalių siekti ir išlaikyti bandymus, vedė į naujus laimėjimus. Tauta kartais atsikeldavo tiesiog iš svetimųjų paruošto kapo. Be Bažnyčios, be tautai įdiegto gilaus religingumo ir iškiepytos aukštos moralės šiandien gal jau nebūtų mūsų tautos, arba ji būtų toli gražu ne tokia, kaip dabar. Bažnyčios nuopelnai tautai ir jos kultūrai akivaizdūs ir nepaneigiami.

Tačiau, žvelgdami į krikščionišką Lietuvos istorijos laikotarpį ir aiškiai matydami, ką Bažnyčia, jos mokslas, jos skelbiamas tikėjimas davė tautai, kaip išugdė prigimtas lietuvių būdo, jo charakterio savybes, kaip ji net paprastą, neraštingą kaimietį padarė tauriu žmogumi, dažnai dvasios milžinu, visa tai matydami ir įvertindami, negalime nepastebėti ir to, ko tautai nedavė kai kurie jos vadai, hierarchai. Praeitais klaidomis, apsileidimais ar silpnybėmis šiandien naudojasi ateistinė propaganda, visa tai dar išpūsdama, iškreipdama ir sukarikatūrinandama...

Tautos gyvenime pačio reikšmingiausio įvykio jubiliejų sutinkame itin sunkiu ir pavojingu laikotarpiu. Galbūt net pačiu sunkiausiu ir pačiu pavojingiausiu, nes tiek tauta, tiek jos Bažnyčia vėl pastatyta prieš dilemą: žūti ar būti. Neužsimerkime prieš grėsmingą tikrovę: tautai tikrai grėšia mirtinas pavojus. Užtenka apsidairyti aplinkui ir tuoj pamatysime, kiek mažesnių tautų šiandien Tarybų Sąjungoje miršta tikraja to žodžio prasme. Po tariamos tautų draugystės bei suartėjimo priedanga vyksta baisus niveliacijos ir asimiliacijos procesas. Nereikia toli dairytis. Pažvelkime tik į kaimyninę Baltarusiją, kurios sostinėje jau nėra baltarusiškų vidurinių mokyklų, kur istaigose darbuotojai net bijo kalbėti baltarusiškai, kad nebūtų palaikyti nacionalistais. Be to, dvasinės kultūros vietoje moraliniai įvairių tautų griuvėsiai, pasileidimas ir alkoholizmas... Riedame į bedugnę, į tautos degeneraciją ir mirtį.

Bet nužudant tautą, pirma reikia numarinti jos tikėjimą. Reikia pirmiausia pasmaugti Bažnyčia. Šią baisią tiesą mes kartais gal ir užmirštame. Bet ją labai gerai išimena Dievo ir tautos priešai. Įsimena ir vykdo gudriai, užmaskuoti, metodiskai. Tačiau Bažnyčia stiprėja apšlakstyta savo kankinių krauju. Jos vaikų kančios ir ištvermė didina jos galią ir jos žavesį. Šitai priešas taip pat žino. Todėl dabar ją stengiasi pasmaugti tyliai nejučiom, uždusinti jos pačios vaikų rankomis.

Pažiūrėkime, kas šiandien pas mus dedasi. Ilga, atvira ir įžūli kova norimų rezultatų nedavė. Baisus ateisinių paskaitų, knygų, brošiūrų, straipsnių, filmų, plakatų ir kitos propagandinės medžiagos srautas tikėjimo iš žmonių sąmonės neišplovė ir jų sąžinės purvais neužpylė. Dvasininkų suėmimai, teismai, trėmimai nepadėjo. Kunigų šmeižtai savo tikslo nepasiekė – tikinčiųjų nuo jų ganytojų neatskyrė. Atviras puolimas ir atviras terorizmas nedavė to, ko kariniai ateistai norėjo ir tikėjosi. Dargi priešingai – prasidėjo atginimas, tikintieji susiorientavo, padrasėjo, ėmė kelti savo skriaudas ir reikalauti savo teisių. Vis daugiau jaunimo ėmė atvirai reikšti savo įsitikinimus.

Tačiau ateistinė valdžia Bažnyčioje apčiuo-

pė viena silpną vietelę – kai kurių dvasininkų bailumą, charakterio minkštumą, nuolankumą kančios ir aukos baimę, norą prisitaikyti, laviruoti, iškilti... Šituo jie bandė naudotis visą laiką, bet ypač intensyviai ėmė spausti ir išnaudoti dvasininkiją, kai kitos priemonės nepasiteisino. Rugienis daužė kumščiu į stalą – grasino straipsniais. Tumėnas ėmė meilintis – nuo aukšto kalno rodyti žemiškąsias karalystes. O kai atsiranda kandidatų parklupti ir jį garbinti – šėtonas suaktyvėja. Dvasininkų pagalba turėjo būti suklaidintas net Vatikanas ir vyskupų vietas turėjo patekti ateistams nuolaidūs ir paklusnūs kunigai. Kandidato į vyskupus tinkamumo laipsnis pasidarė tiesioginiai proporcingas jo paklusnumo ateistų užmačiom laipsniui. Kunigų ir klierikų verbavimas slaptam darbui, saugume, viliojimas pažadais (geresnėm parapijom, ramesniu darbu, kelionėm į užsienį ir t.t.), jų kiršinimas, stropesnių kunigų apšaukimas ekstremistais ir skaldytojais seniai su nerimu buvo stebimas Lietuvos tikinčiosios visuomenės, ypač inteligentijos. "L.K. B. kronika" – ne tik vieno kunigų nuopelnas, kaip skelbia, o gal ir galvoja saugumas ir ateistai. Tai visos Lietuvos Bažnyčios šauksmas, visų tikinčiųjų bendros pastangos. Šimtai įvairių skundų, pareiškimų ir šimtai tūkstančių parašų – tai ne kunigų darbas (kunigai labiau stebimi, daugiau sekami, kai kurie iš viso negalėjo niekur prisidėti). Tai galingas ir vis drąsėjantis tikinčiųjų pasauliečių protestas prieš jų teisių varžymą. Ir šio protesto, šio pakilimo jau nepasiseks sulaikyti ir užgniaužti.

Tačiau tikintieji negali būti atitrūkę nuo savo ganytojų, negali eiti atskirai, o ypač prieš jų valią. Todėl labai suprantamas vis didėjantis tikinčiosios Lietuvos susirūpinimas savųjų kunigų laikysena ir jų elgesiu. Neabejingieji tikėjimui – neabejingi ir savosios dvasininkijos reikalams. Jiems ne visviena, kaip elgiasi jų ganytojai. Į kunigą jie žiūri su pagarba ir su pasitikėjimu. Ir su reikalavimu pateisinti šį pasitikėjimą. Bailiai, kolaboracionistai, klusnūs ateistinės valdžios įrankiai šios pagarbos ir šio pasitikėjimo negali tikėtis...

Mes nenorime ir negalime laukti, kad Lietuvos Bažnyčia ištiktų Rusų stačiatikių Bažnyčios likimas. Dabar jau patys rusų tikintieji inteligentai mato, kad jų Bažnyčia pavergta iki negalimybės, kad hierarchija virtusi tik ateistinės valdžios klusniu įrankiu. Solženycino žodžiais tariant, rusų Bažnyčios kūrėtinę slegia kapo akmuo.

Kapo akmenį ateistinė valdžia nori užristi kai kurių jos ganytojų rankomis. Pačius ganytojus padaryti bailiais ir klusniais jų valios vykdytojais. Kokiais yra daugumas stačiatikių aukštųjų dvasininkų. Todėl su džiaugsmu ir pritarimu Lietuvos tikintieji sutiko Tikinčiųjų teisėms ginti Komiteto isikūrimą. Visi Lietuvos tikintieji už jį meldžiasi ir nuoširdžiai linki sėkmės tokiam svarbiame ir reikalingame darbe. Bet štai nustebe sužinojome, kad kai kurie net atsakingi dvasininkai, klysdami ar valdžios istaigų spaudžiami, ima pulti Komiteta ir jo narius... (nukelta į 4-tą psl.)

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

R.Cap.Pacheco Chaves 1206 fone:273-6696

R. Itapeva, 49 - Cj. 35 fone: 288-4770

AUKŠTYN ŠIRDIS!

Kun. Pr. Gavėnas

**MINTYS
SEKMADIENIO
SUSIKAUPIMUI**

GYVENIMO DUONA

Didįjį Šeštadienį švenčiamas Eucharistijos įsteigimas. Kasmet dar švenčiama "Kristaus Kūno" šventė. Tai Bažnyčios troškimas vis giliau pažinti Eucharistinį Kristų ir vis artimiau su juo susigyventi. Toks pat turi būti ir kiekvieno krikščionio kataliko troškimas.

Pasipiktinima sukėles pažadas

Kristaus klausytojai ir mokiniai buvo labiausiai nustebinti, kai Viešpats jiems pareiškė: "Aš esu gyvoji duona, kuri iš dangaus nužengiau. Kas valgys tos duonos, bus gyvas per amžius; o duona, kurios aš duosiu, yra mano kūnas dėl pasaulio gyvybės" (Jo 6,51-52).

Tuomet žydai ginčijosi tarp savęs, sakydami: "Kaip jis gali mums duoti valgyti savo kūną?"

Jėzus gi jiems tarė: "Iš tikrųjų sakau jums, jei nevalgysite Žmogaus Sūnaus (Kristaus) kūno ir negersite jo kraujo, neturėsite savyje gyvenimo. Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas turės amžinąjį gyvenimą, ir aš prikelsiu jį paskutinę dieną" (Jo 6,53-55).

Ši Jėzaus kalba apie jo kūną ir kraują buvo klausytojams didelė staigmena, nes nesuvokiama ir neįsivaizduojama, kaip galima jo kūną valgyti. Tačiau Jėzus savo žodžių minties nešvelnino ir nepakeitė, bet dar labiau pabrėžė: "Nes mano kūnas tikrai yra valgis, ir mano kraujas tikrai yra gėrimas. Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas pasilieka manyje ir aš jame" (Jo 6,56-57).

Kai kurie iš klausytojų pasipiktinę šitokia Jėzaus kalba, pasitraukė šalin. Tik apaštalai pasiliko ištikimi savo Mokytojui.

II. Sakramento įsteigimas

Jėzus savo pažadą įvykdė per paskutinę vakarienę. Jis paėmė duoną, laužė, davė apaštalams ir sakė: "Imkite ir valgykite; tai yra mano kūnas". Jis ėmė ir taurę, dėkojo ir jiems davė, sakydamas: "Gerkite iš jos visi, nes tai yra mano naujosios sandaros kraujas" (Mt 26,26-28).

Tada paaiškėjo, kokių būdu Jėzus davė apaštalams valgyti savo kūną ir gerti savo kraują. Tai buvo visai priimtinas būdas.

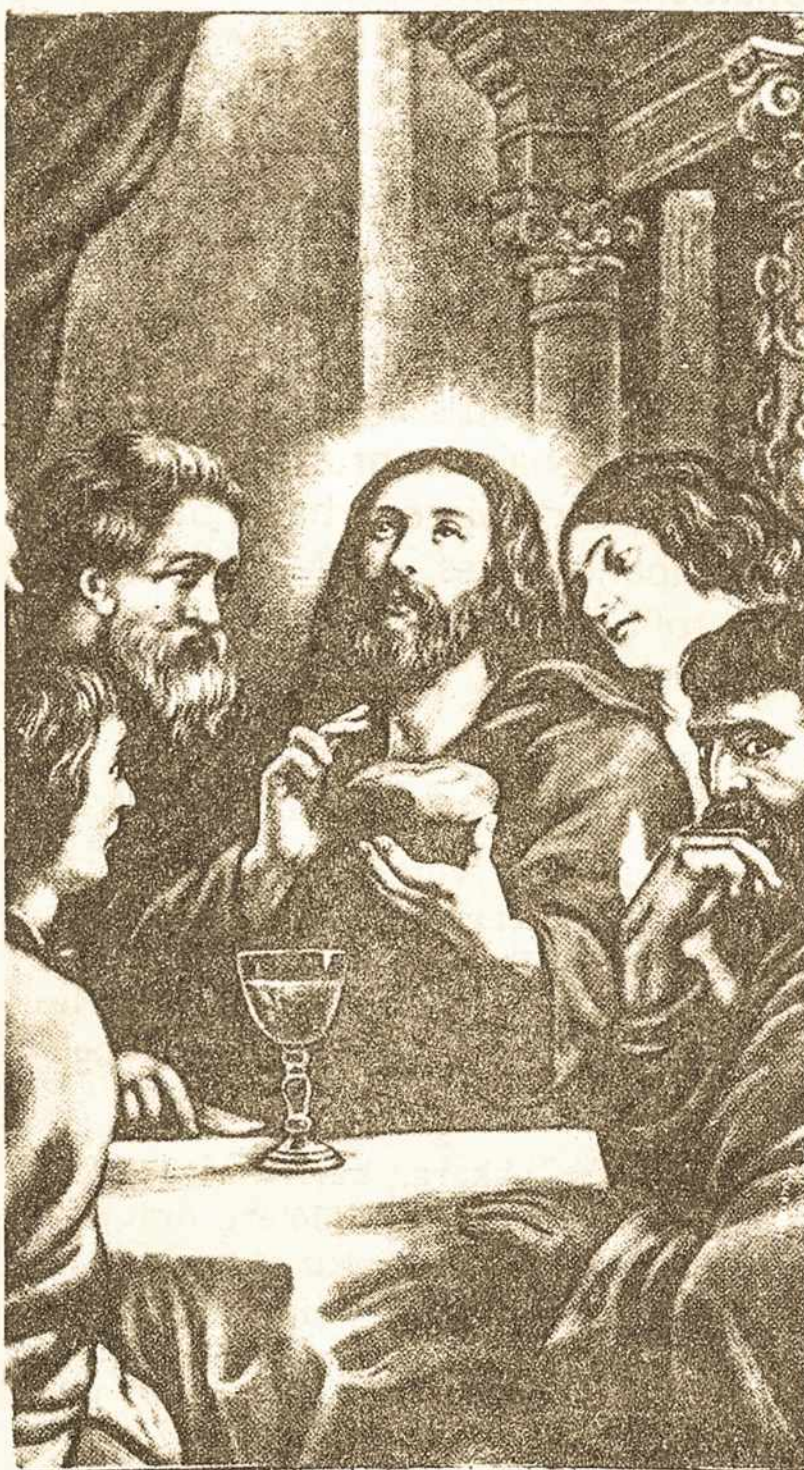
Tokiu pat būdu Kristus duoda valgyti savo kūną visiems tikintiesiems.

Šitas būdas išliko iki mūsų dienų.

Tai Eucharistija, šventoji komunija arba Švenčiausias Sakramentas.

Taigi, kas nori turėti amžinąjį gyvenimą, turi priiminėti Kristaus paliktą komunijos sakramentą.

Šiuo sakramentu gaunama pašvenčiaimoji Dievo malonė. Tai reiškia, kad priimančias komuniją susijungia su Kristumi, nes pats Kristus sako: "Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas pasilieka manyje ir aš jame" (Jo 6,57).

III. Eucharistija ir aš

Šis sakramentas Kristus įsteigė ne kad būtų dar viena "paslaptis" daugiau, o tam, kad mes galėtume dar gyviau jungtis su Juo ir su kitais žmonėmis.

— Eucharistija vykdoma per Mišias, kurios yra "naujoji sandora Kristaus kraujuje". "Klausyti" Mišių, bet per Mišias nepriimti komunijos — tai nesisikaityti su Kristaus noru ir valia. Juk jo valia yra "Imkite ir valgykite..."

— Eucharistija yra taip pat tarpusavio meilės bei vienybės "ženklas". "Nors esame daug, bet kadangi visi maitinamės viena ir ta pačia duona, sudarome vieną bendrą kūną" (1 Kor. 10,16-17).

Taigi komunija per Mišias ne tik išreiškia vieningumą tarp mūsų, bet ir padeda jį vis didinti, vis kurti.

Kalendorius

MALDŲ UŽ LIETUVĄ

Lietuvių Katalikų Religinės Šalpos Tarnyba (Brooklyn, JAV) sustatė kalendorių **Maldos už Lietuvą**. Ir paskyrė kiekvieną metų dieną vienai ar kitai lietuvių parapijai, misijai, organizacijai, lietuviškam vienetui, taip, kad nepraeitų diena, kurioj nebūtų kieno nors oficialiai, viešai ir organizuotai meldžiamasi už bedievių komunistų pavergtą Lietuvą.

Čia dedama ištrauka turi tikslą priminti Pietų Amerikos lietuviams jiems skirtą maldos dieną už Lietuvą.

Pastebima taip pat, kad kalendorių nustatyta "Maldos diena" gali būti perkelta į kita artimą patogesnę dieną, kurioj tikimasi suburti daugiau maldininkų.

Birželis – Junho

3. Šv. Kazimiero seserys, Buenos Aires ir Šv. Kazimiero seserys, Cordoba – Argentina
4. Šv. Kazimiero seserys, Pittsburgh ir Šv. Kazimiero seserys, São Paulo
15. Tautos Gedulo Diena – Visi meldžiasi
16. T. Saleziečiai, Rosario ir T. Saleziečiai, São Paulo
17. T. Saleziečiai, Manaus ir T. Saleziečiai, Campinas
18. T. Saleziečiai, Punta Arenas – Čilė ir T. Saleziečiai, Barranquilla – Kolumbija
19. T. Saleziečiai, Medellin ir T. Saleziečiai, Popayan – Kolumbija
21. T. Saleziečiai, Cuchanza – Ekvadoras ir T. Saleziečiai, Roma

Geriausia šventinė dovana: UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVĄ"

GININĖMS – DRAUGAMS – PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins 50 kartų – visus metus

Dra. HELGA HERING

MÉDICA – GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 – B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

Kultūrinė Kronika

LITERATŪROS BŪRELIO 114-sis POBŪVIS

įvyko š.m. gegužės 29 d. Šv. Kazimiero parapijos salėje.

Šis pobūvis buvo ypatingas tuo, kad jo pagrindinis tikslas buvo supažindinti susirinkusius su leidiniu "Mūsų Dešimtmetis" – knyga, kurioje telpa 24 bendradarbių straipsniai, atsiminimų epizodai ir poezija.

Pakvietimai buvo išsiuntinėti visiems šios knygelės turinio dalyviams ir jų artimiesiems. Iš Rio de Janeiro atvyko rašytoja Gražina Boleckienė, iš Santos dailininkė Stasė Steponaitienė. Vietinių, atžymėtina, kad savo tarpe turėjo me garbingo 100 metų amžiaus poniją Oną Kemeklienę, kurios duktė a.a. Bruna Merani yra jamžinusi šioje knygoje savo poetinės sielos polėkius, ir poniją Juliją Silickienę, tos dienos 90 m. amž. Jubiliatę atvykusią su vyru ir dukra Danute Jones.

Būrelio darbų koordinatorė p. Halina Mošinskienė pasveikino susirinkusius ir paprašė tylos minute pagerbti būrelio mirusius bendradarbius ir remėjus. Pagerbti: inž. Zenonas Bačelis, Bruna Kemeklytė Merani, kun. Zeno Ignonis, poetai Venancijus Ališas ir Rachel Portela Audenis, remėja Aleksandra Bačelienė. Po to H. Mošinskienė pakvietė Alf. Petrą prvesti šio pobūvio programą. Savo kalboje būrelio iniciatorius bendrai nusakė, kokią reikšmę turi lietuviškas spausdintas žodis išėivijoje, savo jaunystės pirmą stiprų įspūdį, kai Italijoje jam pateko į rankas pirmas lietuviškas laikraštėlis. "Spauda yra kaip šviesa... Tai ką galima perduoti spauda, neįmanoma perduoti paprastu žodžiu – tai yra stipriausia savitarpio bendravimo – komunikacijos forma..." Toliau paaškinio, kad tuo pagrindu radosi iniciatyva ir paskatinimas būrelio pobūvių dalyviams pasireikšti savo sugebėjimais raštu perduoti savo mintis, pasirenkant individualiai temą ir ją skaitant susirinkime. Surinkus visus tuos "kūrinius" per 10 metų, nutarta juos išleisti atskira knyga.

Čia pat p. Petrą atsiklausė dalyvių nuomonės, ar šis darbas pateisinamas, ir ar verta toliau rinkti medžiagą panašiam ar dar vertingesniam rinkiniui. Dauguma pasisakė, kad pradėtą darbą reikia tęsti ir pasižadėjo, pagal išgales prisidėti savo naujais rašiniais, o B.L. Bendruomenės pirmininkas Jonas Tatarūnas apgailėstavo "kad per 10 metų tepasirodė tik viena knyga – pirmoji, turėtų būti jau bent 10 knygų." ir palinkėjo kad būrelis toliau gyvuotų, veiktu, tuo pačiu praturtindamas Brazilijoje lie-

tuvišką spaudą. Po visų pasisakymų įteiktos gėlės vyriausiai amžiumi mamytei Onai Kemeklienei ir būrelio "spiritus movens" Alfonsui Petraičiui žengiant į 115-tąjį pobūvį, kuris įvyks birželio m. 26 d.

Knygos spausdinimo apyskaitą davė kun. Petras Rukšys. Jos išleidimas šandieną kaštuoja Cr\$.300.000. Knygos kaina nutarta – Cr\$.1.000,00. Visi dalyvavę savo rašiniais jos turinyje gavo po 1 egzempliorių veltui.

Ši programos dalis užbaigta poeto Česlavo Milošo (Nobelio premijos 1981 m. laureato) kūrybos ištrauka iš "Valedos demonios" – Dolina Issy, kurią portugalų k. paskaitė Liucija Jodelytė Butrimavičienė.

Toliau sekė pasitarimas poeto Maironio 50-ties metų mirties minėjimo reikalui. Balsų dauguma nutarta paruošti programą lietuvių ir portugalų kalbom. Kadangi šį viešą minėjimą ruoš B.L. Bendruomenė, tai sudaryta komisija: L.B. Pirmininkas Jonas Tatarūnas ir būrelio nariai Alf. Petrą, Stasė Steponaitienė ir Halina Mošinskienė.

Čia pat buvo pasiūlyta pasveikinti Vardo Dienos proga pastovų būrelio bendradarbių kun. Antaną Saulaitį ir visi susirinkusieji pasirašė ant "Mūsų Dešimtmečio" knygos, kurią jam įteiks asmeniškai p. Algimantas Saldys Veneculoje p-lės Sandros Saldytės ir inž. Aro Mažeikos vestuvių šventėje.

Pobūvis užbaigtas įprastomis vaišėmis, tik šį kartą vietoj arbatos pakėlėme šampano taures už "M. Dešimtmetį" ir tolimesnį glaudų bendradarbiavimą.

H.M.

BERNARDAS BRAZDŽIONIS TORONTE

Balandžio 25 d. Toronte buvo suruoštas literatūros vakaras, kuriame savo kūrinius skaitė poetas Bernardas Brazdžionis, atvykęs iš Kalifornijos. Mirga Bankaitytė, atvažiavusi iš Klevelando, palydėjo poeto liršką kanklėmis.

Literatūros vakarą, kuris užruko dvi valandas, surengė KLK Moterų draugija. Per šį parengimą buvo surinkta daug lėšų kalinamiesiems tautiečiams Lietuvoje ir Sibire bei jų šeimoms paremti.

SKAITYK IR PLATINK

"MŪSŲ LIETUVA"

"MŪSŲ DEŠIMTMETIS"

Išleido: B. L. B. Literatūros Būrelis
Redagavo: Halina Mošinskienė
Spaudė: "Mūsų Lietuvos" spaustuvė
Viršelis ir vinjetės: Onos M. Petraitytės
Liblik
Tiražas: 500 egz.
São Paulo, Brazilija, 1982
Kaina Cr\$.1.000,00
Knyga gaunama "Mūsų Lietuvos" redakcijoje

Iš Ašros Nr. 28

Saugumas labai nori Komitetą sunaikinti. Bet prieš tai reikia jį sukompromituoti, izoliuoti, paversti kažkokių nenuoramų ir išsišokėlių būreliu. Ir labai labai nori, kad čia jam padėtų ateistų peršamos tariamos "vienybės" šalininkai. Jiems reikia, kad prie Komiteto pasmaugimo prisidėtų ir kai kurių Lietuvos Bažnyčios vadovų rankos... Vis dėlto nesinori tikėti, kad tokiam aiškiai juodam darbui atsirastų talkininku...

Pastaraisiais metais Lietuvoje siautėja tamsus, paslaptingas teroras, vykdomas naktį banditų-chuliganų rankomis (nors už jų pečių, be abejo, stovi kovingieji ateistai ir saugumas). Plėšiamos bažnyčios, išlaužiami tabernakuliai, išniekinamas Švenčiausias Sakramentas, kankinami ir žudomi kunigai. Visa tai daroma su šėtoniška neapykanta ir žiaurumu. Šitas teroras turi aiškiai ideologinį pobūdį ir siekia labai konkretaus tikslo: išbauginti tikinčiuosius, ypač kunigus. Tačiau pirmasis teroro smūgis teko tiems kunigams, kurie anksčiau buvo moraliai terorizuojami, kurie dėl šventos ramybės nusileido saugumui, nors bandė jo užduočių nevykdyti. Žinoma, "neklusnčiuosius" už toki "nevykdymą" saugumas ir pasistengė pamokyti savo pagalbininkų iš nusikaltėlių pasaulio rankomis. Tai pamoka ir išpėjimas, kad "neik su velniu riešutauti"...

Įvairūs saugumo metodai, turtinga jų patirtis. Žiaurus nakties teroras – tik vienas iš jo veiklos būdų. Suaktyvėjo ir kitos, priešingos. "švelnios" ir "kultūringos" priemonės. Vėl dedamos pastangos itikinti Vatikana priimti valdžios numatytus kandidatus į vyskupus. Čia veikiama atsargiai ir delikačiai. Kviečiami talkininkauti nuolaidesni vyskupai ir parapijos. Pinklės rezgiamos tikrai gudriai. Bet ar pasiseks šitos ir kitos užmačios – daug priklausys ir nuo mūsų dvasiškijos budrumo, principingumo ir ištvėmės.

Dieve, padėk, kad šito jiems nepritrūktu.

Pasaulietis

1981 m. rugsėjis.

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventário, Despejo, etc. COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and. s/45 - Liberdade Fone: 279-5937

Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

K L A B A M A L I E T U V I Š K A I

EM PORTUGUES

NR. 5(64)

Em preparação ao 13 de junho,

DIA DE ORAÇÃO PELA LITUÂNIA

No ano anterior, na Missa pela Lituânia, celebrada na Catedral pelo Emmo. Sr. Cardeal Dom Paulo Evaristo Arns, Arcebispo de São Paulo, ao momento do Ofertório foi apresentado o seguinte:

C: Vamos apresentar ao altar não sómente o pão e vinho, matéria para o sacrifício eucarístico e nosso alimento espiritual, mas também outros elementos que simbolizam o martírio, a fé e a tenacidade do católico povo lituano, como também sua firme vontade de sobreviver e ressurgir livre e espiritualmente renovado:

– uma VELA acesa, simbolo da fé viva do povo que, apesar do vendaval da perseguição e das trevas do ateísmo imperante que o cercam, brilha como único povo totalmente católico na infausta União Soviética;

– uma COROA DE ESPINHOS, simbolo de 40 anos de martírio contínuo. Os mártires lituanos firmemente confiam que também os espinhos um dia vão florir.

– um ramalhete de RŪTA (arruda), planta aromática, verde também debaixo da neve, simbolo tradicional da vitalidade deste povo nórdico, do mesmo modo que da pureza de suas heróicas moças, que também no dia de hoje preferem a morte antes de perder sua “coroa de arruda”, i.e. sua pureza virginal;

– uma JUOSTA, trabalho primordial e primário do artesanato textil da mulher lituana,

simbolo da amizade, continência e fidelidade conjugal:

– MARIJA, GELBĖK MUS – Maria, salvanos: um livrinho de orações, que 4 moças lituanas deportadas para a Sibéria, escreveram e confeccionaram secretamente. Livrinho que, traduzido para outras línguas, é considerado o documento mais autêntico da piedade cristã do século XX e definido por cardeal Cushing (arcebispo de Boston) “um documento imortal que comprova de que as virtudes da fé, esperança e caridade não podem ser destruídas por métodos desumanos do comunismo ateu”;

– uma cópia do original da CRONICA DA IGREJA CATOLICA NA LITUÂNIA, uma publicação clandestina, que denuncia abertamente todos os abusos dos dirigentes comunistas na Lituânia; um samizdat escrito, diríamos, com o sangue, pois não só desvenda a cruel perseguição, mas também porque, encontrada em casa nas frequentes buscas policiais, para não poucos lituanos causou condenação a trabalhos forçosos na Sibéria, como foi de Nijolé Sadūnaitė;

– a dita CRONICA no mundo livre é recolhida e impressa em volumes em lituano, inglês, alemão, francês, italiano, espanhol e português. Aqui um exemplar em espanhol, impresso em Chicago, USA;

– um exemplar do CANTO DO MARTIRIO LITUANO, ou “AO FLORIR DOS ESPINHOS” poesias escritas e cantadas pelos lituanos deportados para a Sibéria, editado aqui em SP pela Aliança da Juventude Lituano-Brasileira no original lituano com a tradução para o português;

um exemplar de MŪSŪ LIETUVA, o jornal cultural lituano, que publica-se semanalmente em SP, sinal e simbolo da vitalidade do povo lituano na imigração para o Brasil, elo de informação e formação cultural, religiosa e patriótica; é apresentado aqui como agradecimento a Deus e ao povo brasileiro pela liberdade que nos é garantida de se manifestar na imprensa, o que é totalmente impedido na Lituânia;

– um dos 35 volumes da LIETUVIŲ ENCIKLOPEDIJA – ENCICLOPÉDIA LITUANA, editada e publicada no exterior, em Boston, USA, sinal de trabalho intelectual e de capacidade organizativa dos lituanos no exterior, e de sua vontade inquebrantável de manter e propagar sua antiquíssima língua, sua história milenária, sua cultura nacional e cristã;

– APAŠTALO PAULIAUS LAIŠKAI – CARTAS DE SÃO PAULO, o primeiro fascículo do Novo Testamento, editado aqui em SP em lituano e português, sinal também do esforço de difundir a Palavra de Deus na antiga língua dos pais.

VI EXPOSIÇÃO DOS IMIGRANTES

Foi aberta na sexta-feira passada dia 04/06 a VI Exposição dos Imigrantes, na Bienal do Ibirapuera, que se estenderá até o próximo dia 13/06, domingo, quando haverá o encerramento.

Logo após a cerimônia de abertura, realizou-se o desfile das misses representantes das várias colonias participantes, trajando as roupas típicas de seus países, transformando o evento em um desfile de cores, graça e beleza.

Na mesa dos jurados para eleição da mais bela miss dos Imigrantes, destacamos a presença do Sr. João Tatarūnas e esposa.

As colonias participantes da exposição trouxeram para os seus estandes, amostras de artesanato e produtos típicos, bem como comidas e bebidas.

O estande da Lituania conta com a exposição de cintos típicos (Juostas), trajes artesanato em madeira, ovos pintados, jóias de âmbar (gintaras), rocas de fiar originais da Lituânia, mapas e painéis explicativos, dando ao público uma boa base para compreensão da história, cultura e costumes lituanos.

É esperado um grande público durante esta semana, o que servirá para motivar os participantes às futuras atividades do gênero.

M I S S A

PELO PAÍS DAS CRUZES, pela Terra de Maria – a LITUÂNIA VAI SER CELEBRADA por S. Excia. Revma. DON DÉCIO PEREIRA Bispo Auxiliar da Região Sé NA Catedral Metropolitana de São Paulo

NO DIA 13 de junho de 1982, ÀS 10:30 horas LEMBRANDO o 41º aniversário do genocídio do povo lituano iniciado aos 14 de junho de 1941.

P A R T E C I P E**FÁBRICA DE GUARDA – CHUVAS**

Guarda Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fône: 274-0677

Res.: 274-4886

MŪSŲ ŽINIOS

ATIDARYTA VI-JI IMIGRANTŲ KULTŪRINĖ PARODA "BIENAL" PATALPOSE

Visą praeitą savaitę "Bienal" patalpose, antrame aukšte, kaip jau tas atsitinka šešti metai iš eilės, nepaprastas žmonių judėjimas. Tai įvairiausių tautų atstovai, kas tik turi bet kokį ryšį su imigracija Brazilijoje. Nesuklysiu pasakęs, jog beveik nėra tautos, kuri neturėtų čia imigrantų, didesniame ar mažesniame skaičiuje, nes Brazilija yra milžiniškas kraštas su begaline ateičia, ypač yra turtinga dar žemėje tebesančiais turtais, iki aukso imtinai.

Kaip žinome, lietuvių kolonija yra gana gausi ir turtinga liaudies meno dalykais, kuriuos kiekvienas atsivežė iš Tėvynės. Tas paskatino rūpėti kultūrinės parodas – propaguojant mūsų Tėvynę, jos meną ir kultūrą.

Pirmoji paroda, jei neklystu, buvo su-ruošta Lietuvos Konsulato globojama, padedant kolonijos menininkams, kaip ponia M. Remenčienė, nes ji turėjo daugiausia meno išdirbinių, paveikslų ir kit. Vėliau, visą kultūrinę parodą organizavo inž. M. Ivanauskas (dabar gyvenantis Šiaurės Amerikoje). Po to, įsikūręs Baltijos Komitetas Lietuva, Latvija ir Estija, nutarė drauge organizuoti kiekvienais metais kultūrinės parodas. Trijų valstybių atstovams pasisekė sudaryti Prefektūroje gerus santykius su įtakingais pareigūnais, kurie suprato mūsų Tėvynės padėtį, nes Tėvynė jau buvo užgrobita ir nebeturėjome nei mūsų Konsulato nei atstovybės. Prefektūra užleido mums, "Ruzvelto" aikštėje, beveik miesto centre, puikią salę, vadiname "Salão Portinari". Tenai, mes Baltiečiai ruošėme kiekvienais metais po vieną parodą, laike šešių metų. Parodų ruošimas "Portinari" salėje užsibaigė, kai buvome pakviesti dalyvauti, jau ruošiamuose kultūrinėse imigrantų parodose, kuriose dalyvauja kelios dešimtys tautų. Šių parodų ruošimu rūpinasi ir jas organizuoja idealistas pulkininkas Sergio Barcellos ir jo žmona p. Marisa Barcellos. Tai yra tikrai pasišventę žmonės, nes jų tikslas – Tautų suartėjimas, juk čia dalyvaujantieji visi yra imigrantai, arba jų vaikai. Čia jie susipažįsta vieni su kitais, su jų kultūra, jų menu, jų tradicijomis, valgiais, gėrimais, papročiais ir kit. Svarbiausias dalykas, tai asmeninės pažintys su įvairių kontinentų žmonėmis, tarp kurių prisideda tautų suartėjimas ir užmezgamas tarpusavio santykiavimas.

Galima įsivaizduoti, kokia didelė yra reikšmė propagandos srityje. Tatoi gali patvirtinti, nes turiu praktiką iš trylikos metų kultūrinių ir meninių parodų kurias aplankė apie pusantro milijono lankytojų: ketvirta dalis iš jų buvo mokslei-

viai, kuriems buvo puiki proga arčiau susipažinti su įvairiausių tautų kultūra ir jų menu.

Šių parodų ruošimas yra didelis nuopelnas mūsų Tėvynei, nes mūsų visų šventa pareiga propaguoti mūsų Tėvynę, ypač mūsų Tėvynės dabartinę padėtį komunistinėje okupacijoje. Kai ateis sprendžiama valanda, kiek mes būsime pasauliui pažįstami, tiek palinks mūsų naudai pasaulio opinija ir mūsų Tėvynės atvadavimas politinėje tarptautinėje plotmėje.

Tad dalyvaujant visiems Brazilijoje gyvenantiems imigrantams, birželio 4 d. 8-ta val. vakaro įvyko šeštosios kultūrinės imigrantų parodos atidarymas. Parodą atidarė Armenijos kolonijos atstovas (pernai ta garbė teko kapit. J. Čiuvinskui). Ta garbė tenka ne dėl gražių akių, bet atsižvelgiant į nuopelnus jau kelių parodų bendrame darbe. Po parodos atidarymo įvyko parodos gražuolių pristatymas. Iš viso jų pasirodė 50, atstovaujančių įvairių kontinentų tautas, kaip tai, Europą, Aziją, Afriką, Pietų Ameriką ir kit. Tai buvo tikras gėlių buketas, tiek spalvų, tiek įvairiausių papuošimų, aukso ir brangenybiu Mūsų abi kandidatės turėjo atsverti tą visą, savo skaistumu, grakštumu ir žvilgsniu, iš kurio tryško tikras lietuviškas nuoširdumas. Gražumo karalienės rinkimo davinis matysime tiktai parodos uždarymo metu.

Komitete gražuolių rinkimo šiais metais buvo pakviesti ir kelių kolonijų atstovai, jų tarpe ir lietuvių kolonijos: p.p. Jonas Tatarūnas ir ponia Vera.

Prieš pradėdant gražuolių pristatymą, parodos organizatorius Pulk. S. Barcellos, pagerbė poniją Mariją Remenčienę, pakviestdamas ją į sceną ir pristatydamas kaip nuolatinę parodos dalyvę su savo nepaprasto grožio juostomis ir kitais meno išdirbiniais. Taip pat prieš pasirodant lietuvių kolonijos karalietėms, buvo pagerbtas ir Kapit. J. Čiuvins-

kas, kaip nuolatinis parodų organizatorius, dalyvaujantis jau 13-toje metinėje kultūrinėje parodoje.

Šių metų paroda yra labai gražiai su tvarkyta. Daugelio dalyvių nuomone lietuvių skyrius yra pats įdomiausias turtingas naujais eksponatais. Šiais metais padidėjo parodos rengėjų skaičius. Pirmoje eilėje Br. Lietuvių Bendruomenės pirmininkas Jonas Tatarūnas su ponia Vera ir menininkės ponia Aldona ir Janina Valavičienės, ponia Silenė Silic kienė nepaprastai darbščia ir išradinga dukrele Danute o kapit. J. Čiuvinskas šiais metais dalyvauja kaip koordinato-rius, bet mano, kad jau po 13-kos su rengu parodų turėtų teisę ir pasilsėti. Tą darbą turėtų pilnai perimti Br. L. Bendruomenė, kaip vienintelė Brazilijos lietuvių oficiali atstovė. Šiais metais Br. L. Bendruomenė prisiėmė visas parodos organizavimo ir išlaidų padengimo pareigas.

Parodoje veikia ir mažytis bufetas, kur kas dieną parduodami įvairūs lietuviški skanėniai, žinoma ir krupnikėlis. Taip pat galima nusipirkti ir įvairiausių suvenyrų: raktinukų, lipinukų ir daugybę kitokių įvairenybių.

Kasdieną parodoje padeda padežuruoti geros širdies lietuviai, o kiti prisideda susisiekimo priemonėmis. Tas pats Bendruomenės Pirmininkas p. J. Tatarūnas, p.p. Jonas Silickas ir ponia Silenė ir kit. Ponas Jonas Valavičius visad mielai parūpina sunkvežimi parvežimu parodos reikmenų ir prisideda dovano-damas įvairių reikmenų parodai.

Ponia Marija Remenčienė, su gausia gimine, kaip ir visuomet, dalyvauja ir užima beveik 1/4 mums skirtų patalpų parodoje.

Parodos įrengimo darbe nuolat dar buojasi p. Antanas Rudys. Gaila, kad šiais metais nebegalėjo dalyvauti p. P. Šimonis. Visi parodos rengėjai linki jam sustiprėti ir pasitaisyti.

Magdalena ir Povilas BUITVYDAI, po 50 metų, vol sumaino aukso žiedus, kuriuos palaimino kun. P. Rukšys

Nuotr. J. Delininkaičio

Praeitų metų parodose lietuviai nepažymėjo savo atsilankymu, Sunku ir apibūrinti tą mažą susidomėjimą, palyginant su kitomis kolonijomis, kur kaip bitės aplink aplink apstoja savo paviljonus, dainuoja, linksmis ir džiaugiasi, nes tai yra faktiškai visos kolonijos atstovybė šioje tarptautinėje bendruomenėje. Šiais metais ypač norėčiau pakviesti visus kas tik gali, senus ir jaunus, pradėdant nuo vieno iki šimto metų, nes čia visiems yra kuo pasidžiaugti ir pasilinksinti ir gražiai praleisti kelias valandas lietuviškoje aplinkoje. Be to, turėsite progą, pamatyti ir įvairiausių tautų kultūrą ir jų papročius.

Paroda veikia kas dieną nuo 15 iki 22 valandos. Be to, kiekvieną dieną vakare nuo 20 valandos yra bent penkių kolonijų gražuolių pasirodymas ir bent penkių kolonijų tautiniai šokiai. Parodos užbaigimo sekmadienį dar bus galima matyti šokant "Rūtelės" ansamblių, nes šį sekmadienį jau šoko "Nemunas".

Tose pačiose "Bienal" patalpose, pirmame aukšte, veikia ir moksleivių olimpiada su įvairiausiais pasilinksminimais jauniems. Tokiu būdu galima aplankyti dvi olimpiadas vienu sykiu.

Kitame "Mūsų Lietuvos" numeryje parodos eiga jos uždarymas ir kasalaitės rinkimų rezultatai.

Kapit. J. Čiuvinas

ŠVENTKELIONĖ Į APARECIDA

Metinė São Paulo lietuvių šventkelionė į Aparecidą birželio 6 d. buvo, dalyvavusiųjų pasakojimu, nepaprastai įspūdinga. Ji sutapo su visos Brazilijos "Marijos Legijono" skyrių suvažiavimu. Tad buvo daug kunigų ir visa gausybė maldininkų. Ir per pamaldas, sako, nuolat skambėjo Lietuvos vardas. Laukiame išsamios reliacijos.

SUMAINĖ AUKSO ŽIEDUS

Silvania Aradzenka ir Peter Brevak sumainė aukso žiedus praėjusį šeštadienį São Bento do Morumbi bažnyčioje. Paskui vyko priėmimas Clube dos Oficiais da Policia Militar, Santos Dumont, patalpose.

Silvania — ilgametė Rūtelės šokių ansamblio vedėja.

Naujam šeimyniniam židiniui laimės ir gausios Viešpaties palaimos.

METINĖS MIŠIOS

už a.a. PETRONĖLĘ SAULYTIENĘ ir ANELE MOČECKIENĘ bus atlaikytos birželio 20 d. 9 val. šv. Kazimiero parapijos koplyčioje.

Giminės ir artimieji nuoširdžiai kviečiami dalyvauti.

Izidorius Saulytis ir sūnaus šeima

Halina Mošinskienė

VISIEMS ŠI LAIKRAŠTĮ SKAITANTIEMS PATARIMAS

eikite ir skubėkite į "IMIGRANTŲ PARODĄ" Ibirapueron. — Ji ypatingai įdomi turtinga eksponatais, jauki savo aplinka ir svarbiausia — pasigerėkite savo tautos eksponatais. LITUANIA — LIETUVA. . . net savotiška šiluma jau pasitinka tas vardas, toji trispalvė iš tolo atpažįstama.

Čia mūsų išeivijos — Lietuvos vaikų pastangomis įdėta visa širdis, visa nostalgija, visa, kas liko nepasiekiamą, nebeprieinamą, nebeapčiuopiamą. Bet kiekvieno duota, kaip relikvija praeities ir ir nušviesta dabarties tikrovėje.

Tikrai pagirtinas rengėjų tas "Stendo" išplėtimas. Erdvesnėje patalpoje matai visą grožį ir prasmę kiekvieno, kad ir mažiausio daiktelio — medžio koplytelės, keramikos, verpstelės, gintaro papuošalo, ir tų juostų margumo, kurios mena ne vien Lietuvos sesės ilgesingas svajones, bet ir dainas. O jau toji "statis-kos dalis" tai dar labiau papildyta, nes lietuviai paminėti ne vien laisvo pasaulio kraštuose gyveną, bet ir Sibiro nepasiekiamose tundrose. (Kaip jie ten gyvena, spręsti gali kiekvienas iš ryškių posterų...)

Manekenai, lietuvių tautiniais rūbais ties tuo nuostabios kompozicijos vitražu primena ne vienam mūsų liaudies ilgesingą dainą "Sėdžiu po langeliu, žiūriu pro langelį..." tik deja, ne "čiūčiuoja linguoja ant marių laivelis..." bet ten praeities karžygių dvasios pakilusios iš ūkanų skrieja į kovą. Tai nuostabi mūsų menininkės ponios Pavilonytės kompozicija. — Ir taip man pasirodė simboliškai, kad tas ratelis, kuris verpė karžygiams seseries išverptų linų marškinius, stovi jau aplūžęs, tylus, kaip tie sustingę manekenai. — Įsijauskite visi į tą simboliką, pajuskite ją širdimi, ir sugrįšite iš parodos į namus susimąstę.

Nuostabi keramika. Paveikslai... — Lietuva čia gyva ne vien praeity, dabarty. Lietuva, kurią taip, kaip brangiausią dovaną saugoja LIETUVIAI Lietuvoje, ir tie patys talentai čia Brazilijoje. Jų nedaug, bet jie stengiasi perduoti kiekvienas savo jausmus ir nuotaikas, kiekvienas savo sugebėjimais, savo intucija.

Jei mylite Lietuvą, jei dar ilgesys svilina širdį, aplankykite tą parodą. Nesigailėsite.

Labai įdomūs ir kiti kraštų "Stendai". Čia ir Egipto senovė ir dabartis. Čia ir Japonija, ir Kinija, ir P. Amerikos ne visiems dar pažįstamų kraštų turtai ir kultūros istoriniai eksponatai. Nuostabiai gražūs vokiečių ir austrų visokie daiktų daikčiukai... Yra kur paganyti akis, o turint "pilnesnę mašną" galima įsigyti labai dailių ir įdomių išdir-

binių butui papuošti ir dovanoms.

Nuėję — nesigailėsite, o tuo pačiu įrodysite, kad dar nevisai "užmigote" vien TV novelių tuščiam ir nieko neduodančiame nei kūnui nei sielai ekrane.

KYLANTIS ARTISTAS

Sergio Augusto (19 metų vaikinai) išleido LP — savo dainų plokštelę. Jo tekstas, jo kompozicija, jo įdainuota. Ilgo grojimo plokštelė jau parduodama laikraščių kioskuose.

Jis viešai pasirodys su savo kompozicija birželio (junho) 19 d. 21 val. TUCATEATRE (Monte Alegre, 1024).

Sergio Augusto yra p. Monikos Kleizenės vaikaitis.

PARAPIJOS KERMOŠIUS

Praėjusį šeštadienį ir sekmadienį šv. Kazimiero parapijos kaimynai suruošė "festas juninas", kurios ypač pasireiškė kermošium. Šeštadienį netikėtai užklupęs smarkus lietus, aišku, daug pakenkė; tačiau sekmadienį buvo graži popietė ir malonus vakaras, tai susilaukė daug lankytojų.

MŪSŲ MIRUSIEJI

Gegužės 15 išsiskyrė su šiuo pasauliu LEVUSĖ PILIPONIS SILVA. Gimusi Žesmaruose 1914 metais, Brazilijon atvyko 1926 ir gyveno Vale dos Sonhos, Mato Grosso.

Paliko vyrą Zakariją, tris dukteris, tris sūnus ir septynis vaikaičius. Dar liko brolis Zigmąs Piliponis — Kuritiboj, ir seserys Anelė Ribačianskienė — Tucuruvi, Emilija Piliponis Pinto — Kuritiboj, ir Anastazija Santos — Kuritiboj.

Tepriima ją Viešpats į savo Karalystę.

JONAS TAUJANSKAS

mirė praeitą antradienį, birželio 1 d. namuose Planalto Paulista. Velionis buvo gimęs Vilkijos miestelyje, Kauno apskr. 1901 m. lapkričio 20 d. Brazilijon atvyko 1935 m. Liūdesy paliko žmoną Jievą, sūnų Albiną, dukras Irenę ir Maria Sonia bei keturis anūkus. Buvo palaidotas V. Marianos kapinėse. 7-tos dienos mišios buvo birželio 7 d. Šv. Ritos bažnyčioje.

MŪSŲ ŽINIOS

BL KUNIGŲ VIENYBĖS POSĖDIS

1982 m. birželio 2 d. šv. Juozapo p-jos klebonijoje įvyko metinis BL Kunigų Vienybės posėdis.

Po trumpo susikaupimo, maldoj buvo priminti po plačiąja P. Ameriką pasisklidę Vienybės nariai ir jau išskelavusieji amžinybę.

Ir tuoj buvo pristatyta kunigų svarstymui "Lietuviškų parapijų metų" tema.

Kadangi visos visur pasireiškusios rezoliucijos pabrėžia reikalą, kad pasauliečiai aktyviai dalyvautų lietuviškų parapijų metų tikslų nagrinėjime ir eitų prie jų įgyvendinimo, nutarta šaukti, BL Kunigų Vienybės ir BL Bendruomenės valdybų vardu, visas liet. organizacijas bei veikiančius vienetus į bendrą susirinkimą.

Susirinkimas bus šv. Juozapo p-jos klebonijoje, V. Zelinoj, šio mėnesio 15 d., antradienį, 20 val. Šiuo tikslu išsiųstas ir asmeninis pakvietimas organizacijų pirmininkams.

STOVYKLA

Ateitininkų Federacijos vadovas p. J. Laučka praneša, kad stovyklą praveisti atvažiuos iš Čikagos Arvydas Žygas. Stovykla vyks Lituhanikoje nuo 17 iki 25 dienos liepos mėnesio. Paskutinis stovyklos savaitgalis liepos 24 ir 25 turės specialią programą tiems, kurie dirba ir savaitės metu stovykloje negalės dalyvauti. Visi įsidėmėkite datą, kad galėtumėte stovykloje dalyvauti.

REIKŠMINGA SUKAKTIS

Šių metų gegužės 29 d. Julija Bičkunaitė Silickienė minėjo savo 90 metų amžiaus sukaktuves.

Julija gimė 1892 m. Steigvilių kaime, Biržų Pasvalio apskrityje. Baigusi Liepos mergaičių gimnaziją, dirbo pas savo pusbrolius Požėlų vaistinėje, Petrapilyje. Prasidėjus pirmajam pasauliniam karui, grįžo į tėviškę ir Žeimelyje organizavo vaikų mokyklą, kurioje pati mokytojavo. Vokiečių okupacijos metu mokytojavo Joniškėlio prad. vaikų mokykloje ir buvo jos vedėja. Mokėdama vokiečių kalbą, daug padėjo savo tautiečiams, apgindama juos nuo įvairių vokiečių okupantų skriaudų.

1919 metais aktyviai dalyvavo Joniškėlio apskrities partizanų veikime, kur jai buvo pavesti svarbūs ir pavojingi uždaviniai.

Lietuvai atgavus nepriklausomybę, Julija tarnavo Valstybės Prokuratūroje kaip vokiečių kalbos vertėja ir kartu

GARBĖS LEIDĖJAS

JONAS SILICKAS

žmonai Julijai Silickienei, atšventusiai 90-tą gimtadienį, pagerbti.

Dėkojam savanoriui-kūrėjui Jonui Silickui ir nuoširdžiai sveikiname sukaktuvininę poniją Juliją.

Gedulingų birželinių įvykių minėjimo proga

São Paulo Arkivyskupijos

Maldos diena už Lietuvą

Birželio (junho) 13 dieną, 10,30 val.

São Paulo katedroje ŠV. MIŠIOS,

kurias laikys D. Décio Pereira, Bispo Auxiliar da Região Sé.

Giedos jungtinis VOLUNGĖS ir L.K.B-nės choras

Dalyvaukime visi. Kas gali – su tautiniais rūbais.

Visų liet. organizacijų pirmininkai bei jų atstovai yra kviečiami į susirinkimą

LIETUVIŠKŲ PARAPIJŲ METŲ kampanijos reikalui V. Zelinoj, šv. Juozapo p-jos klebonijoje, šio mėn. 15 d. 20 val.

BL Kunigų Vienybė, p-kas kun. Pr. Gavėnas
BL Bendruomenė, p-kas J. Tatarūnas

lankė Kaune aukštuosius mokytojų kursus. Tais pačiais metais ištekėjo už kariškio valdininko Jono Silicko, mokyto-

javo prad. vaikų mokykloje Obeliuose ir nuo 1920 m. gyveno kartu su vyru Lietuvos kariuomenėje.

1929 m. atvyko su dviem vaikais Jonu ir Danute į São Paulo pas savo vyrą, kuris jau buvo čia atvykęs anksčiau ir dirbo Telefonikos kompanijoje.

1930 m. pradžioje įvyko pasaulinė depresija, kuri skaudžiai palietė čia gyvenančius lietuvius; ir jai teko pergyventi daug vargo.

1939 m. įsikūrus São Paulo Lietuvių Moterų katalikių Draugijai, ji buvo jos narė ir pirmininkė. Minėta Draugija sėkmingai veikia iki šiam laikui, jos dukteriai Danutei pirmininkaujant.

Julija Silickienė, sulaukus gilios senatvės, gyvena Vila Zelinoje savo vyro ir vaikų globoje.

São Paulo, 1982 m. Birželio 1 d.

Reporteris

CURSO
AUDIOVISUAL
DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA
C.P.4421-01000 S. Paulo, SP